

PASTIRSKO PISMO ZA KORIZMU 2023.

Draga braćo i sestre!

„Obratite se i vjerujte Evanđelju“ (Mk 1,15). O ovom Isusovu pozivu možemo stalno razmišljati za vrijeme Korizme. Uvijek se Isusu možemo još više približiti. Nikad ne možemo reći da smo potpuno obraćeni. Vjera uvijek može rasti i obilježiti naš način života. Svjetlo Evanđelja može nas uvijek osvjetliti i naše slijepe mrlje. Obraćanje je trajan proces koji se nikad ne može zaustaviti, niti u mom osobnom životu ili u životu zajedništva Crkve. Korizma je nama Božji dar svake godine, kad možemo obraćanju pokloniti veću odgovornost.

Potrebno je ponovno otkriti Isusa i Njegovu poruku. Moramo shvatiti da nam želi doći još bliže i još više nas ujediniti sa sobom. Naša molitva, naša osobna povezanost u ljubavi s Njim, može se uvijek produbiti. Njegova osoba i poruka može osvjetliti cijelu našu egzistenciju. Naš način razmišljanja i djelovanja može se promijeniti. „Razmislimo tako o tvojim riječima i čudesnim djelima, da Te ono što činimo i govorimo uvijek može zadovoljiti“ (molitva). Dobar znak i mjerilo da naše obraćanje shvaćamo ozbiljno jest da želimo razveseliti i zadovoljiti Isusa. Ako je ljubav prava onda je Drugi, bilo da je sada Bog ili naš bližnji, važniji od mene. Pravu radost pronalazimo samo onda kad se možemo osloboditi od nas samih i kad želimo učiniti zadovoljnim Drugoga.

Ne obraćamo se u prvom redu zato da budemo bolji ljudi nego da proslavimo i zadovoljimo Boga. „Ne želim ni najmanji trenutak posvetiti nikomu drugom nego slavi Božjoj“ (Sv. Birgita). Što više premještamo težište Bogu, tim se više

mijenjamo. Prava svetost je nezaslužena milost i sudjelovanje u vlastitoj Božjoj svetosti. Sakramentom krštenja već smo dobili tu milost kao malo sjeme koje će nas promijeniti. To se uvijek događa u zajedništvu krštenih, u Crkvi, ali tu moraju doći i drugi, da, cijelo čovječanstvo koje trpi.

„Ne znate li da ste Božji hram i da Duh Božji prebiva u vama“? (1. Kor 3,16). Pavlovo pitanje svetima u Korintu je jednako aktualno i za svete u Stockholmu. Milost Božja djeluje u nama i želi nas sve više učiniti otvorenima za Njegovu svetost. Možemo se obratiti našoj vlastitoj vrijednosti i zvanju za svetost. „Božji hram je svet, a to ste vi“ (1. Kor 3,17). Jedna od najvažnijih poruka II Vat. Sabora je opomena svim krštenima o njihovom pozivu na svetost. Kao vjerni kršćani jedino možemo preživjeti u nevjerničkoj sredini ako prihvaćamo ovaj poziv. Mnogi su iskliznuli od Isusa i njegove Crkve jer nikad nisu otkrili svoj poziv da budu hram Duha svetog koji može osvjetliti svijet Isusovim svjetlom. Kako bismo ojačali jedinstvo u našoj biskupiji i sa papom, kako bismo spriječili svaki raskol, ovo zvanje je nužno u ovom našem oprečnom vremenu.

U Starom zavjetu se znalo da su samo sveti bili oni koji su mogli sačuvati vjernost savezu. „Budite sveti, jer sam ja, Gospodin, vaš Bog, svet“ (Lev 19,2). Božja najvjernija ljubav prema njegovu narodu prožima kako Stari tako i Novi zavjet. To je ljubav koja traži stalno obraćenje Bogu koji je ljubav, vječno zajedništvo u ljubavi i jedinstvu između Oca i Sina i Duha Svetoga. To je Bog koji nas ljubi beskrajnom ljubavlju, ali

očekuje da i mi odgovaramo istom mjerom, Njemu služimo i našem bližnjemu cijelim svojim srcem.

Jedino našim neraspadnutim sjedinjenjem s Isusom jesmo u stanju sačuvati Božju ljubav i možemo ljubiti svoga bližnjega, neovisno tko je taj bližnji, Njegovom vlastitom ljubavlju. Duh Sveti je u nas izliven našim krštenjem i našom krizmom, kako bismo stalno bili potaknuti da živimo u ljubavi, da nas on promijeni kako bismo i mi mogli promijeniti svijet oko nas. Isus je umro na križu kako bi nam dao dokaz svoje ljubavi. Ova savršena žrtva ljubavi postaje za nas živa u euharistiji. Tu stalno dobivamo snagu i hranu za naše obraćenje, kako bismo mogli zadovoljiti Boga služeći i časteći Njega u našim bližnjima. Kasnije, svaki dan možemo se vježbati u službi ljubavi. Sve što se dogodi i sve koje susretnemo, može nam pomoći ostvariti naš poziv da ljubimo Boga i naše bližnje.

„Budite savršeni kao što je vas Otac na nebu savršen“ (Mt 5,48). Ova misao stvara nam vrtoglavicu kad čujemo Isusa da ovo kaže. Mi imamo osjećaj da ovo potpuno nadilazi našu mogućnost i sposobnost. Mi jesmo i ostajemo uvijek slabi, krhki, grešni. Istovremeno smo dobili udio u Božjoj svetosti i savršenoj ljubavi. Ona nas potiče iznutra neodoljivom snagom kako bismo išli Isusovim stopama. Možemo dijeliti Sinovljev stalni odnos ljubavi s Ocem. Snagom Duha možemo zajedno s Crkvom svjedočiti ovu savršenu ljubav. U svoj poniznosti možemo se ovomu radovati i ići dalje putem obraćenja. Ponekad su neki sa strane i prividni/tobožnji nevjernici koji zapravo ovo predosjećaju i na to nas upozoravaju. Oni očekuju istinitu svetost i savršenu ljubav od nas. Postaju

razočarani kad mi kršćani ne živimo svoje vlastite ideale. Kada čuju za svećenike koji su napravili velike prekršaje, duboko su ranjeni i skandalizirani. Na taj način nam zapravo mogu pomoći da se obratimo i učine nas više svjesnima našeg poziva na svetost.

Jedino je Bog svet. Jedino Božja ljubav je savršena. Njegova milost daje nam stalno dio od ove neprocjenjive stvarnosti. Snagom te „Božje posudbe“ možemo upravljati ovim blagom, biti promijenjeni ovim blagom i pomoću ovoga blaga promijeniti našu sredinu. Uvijek postoji netko koji upravo čeka na nas kako bi dobio udio u Božjoj ljubavi, dobio nadu u beznađu, radost u boli i pomoć u nevolji. Za vrijeme ovog svetog korizmenog vremena možemo svi u našoj biskupiji prihvatiti obraćenje sa puno većom ozbiljnošću. Moramo ojačati naše jedinstvo s Isusom i jedni s drugima, kako bi naša Crkva u Švedskoj mogla biti više evanđeoska. Svi možemo biti više uvjerljivi svjedoci i pomoći mnogim ljudima da razumiju da su i oni beskonačno ljubljani i mogu biti hram Božji gdje Duh Božji stanuje i djeluje.

Uz moju molitvu i blagoslov vama svima,

Anders Arborelius OCD, kardinal

Stockholm, 14.02. 2023. blagdan Sv. Čirila i Metoda,
zaštitnika Europe